

اصالت سنجی

مطالعه موردی

خلاصه انگلیسی این مقاله با عنوان:

Quality factors in communal spaces of residential complexes and its effect on residents' satisfaction
(Case study: Ahvaz oil town residential Complex)

در همین شماره به چاپ رسیده است.

شهرسازی ایران، دوره ۵، شماره ۹، پاییز و زمستان ۱۴۰۱، صفحه ۶۰ - ۶۹

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱/۱۷، تاریخ بررسی اولیه: ۱۴۰۱/۱/۱۹، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۶/۱۲، تاریخ

انتشار: ۱۴۰۱/۷/۱

عوامل کیفیت بخشی در فضاهای جمعی مجموعه های مسکونی و تاثیر آن بر رضایتمندی ساکنین

(مطالعه موردی: مجموعه مسکونی شهرک نفت اهواز)

عضو هیئت علمی گروه مهندسی معماری موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان
استاد مدعو گروه مهندسی معماری موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان

محمدعلی کاظم زاده رائف*
صبا میردریکوندی

چکیده:

با توجه به رشد شتابان شهرنشینی در چند دهه اخیر به خصوص در کلانشهرها شهروندان بسیاری امروزه در مجموعه های مسکونی سکونت دارند. با توجه به اهمیت محیط زندگی در سکونت در آرامش فردی و رشد شخصیتی انسان، این مجموعه های سکونتی باید از شرایط مطلوب و مناسبی برای سکونت برخوردار باشند تا رضایت ساکنین را برآورده سازند. پژوهش پیش رو با هدف بررسی عوامل کیفیت بخش مجموعه های مسکونی موثر بر رضایتمندی ساکنین صورت گرفته است. در این پژوهش که به صورت توصیفی - تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه ای انجام پذیرفته است برای تحلیل نتایج از آزمون های آماری در نرم افزار SPSS استفاده شده است. از آزمون T تک نمونه ای برای سنجش میزان رضایت از سکونت در مجموعه شهرک نفت اهواز و از رگرسیون خطی چندگانه برای بررسی عوامل تاثیرگذار بر آن بهره برده شده است. بر اساس نتایج بدست آمده مبلمان فضاهای باز و سبز مجتمع، وجود فضای ورزش و تفریح مناسب و همچنین غنای حسی محیط مسکونی از مهمترین شاخص های اثرگذار بر رضایتمندی ساکنین بوده است.

واژگان کلیدی: مجموعه مسکونی، رضایتمندی سکونتی، فضاهای جمعی، شهرک نفت اهواز

مسئول مکاتبات*: محمدعلی کاظم زاده رائف

۱. مقدمه

انسان موجودی اجتماعی است و رشد و تکامل او در تعامل و همزیستی با سایر انسان ها صورت می پذیرد. افراد با توجه به این خصوصیت با حضور در فضاهای مختلف هم بر محیط زندگی خود تاثیر می گذارد و هم از آن تاثیر می پذیرد، بنابراین ایجاد محیطی مطلوب و با کیفیت می تواند تاثیرات روانی مثبتی بر فرد گذاشته و سبب رشد شخصیت وی گردد. لذا دستیابی به مطلوبیت فضایی و خلق محیطی با کیفیت جهت ارتقاء سطح کیفی زندگی افراد، همواره جزء والاترین اهداف طراحی به شمار می رود. از سویی از آنجا که خانه، مهمترین فضا در زندگی انسان به شمار می رود و افراد بیشترین زمان عمر خود را در محیط های مسکونی سپری می کنند، لذا موضوع کیفیت مسکن و نقش آن در ارتقاء کیفیت زندگی افراد، موضوعی قابل توجه و مهم به شمار می رود. البته باید توجه داشت که کیفیت زندگی مفهومی چندوجهی، نسبی و متأثر از زمان، مکان و ارزش های فردی و اجتماعی است که از یک سو ابعاد عینی و بیرونی و از سوی دیگر، ابعاد ذهنی و درونی دارد.

بی توجهی طراحان و معماران به کیفیت مجموعه های زیستی در جریان رشد شتابان شهرنشینی، ساکنان این مجموعه ها را با مشکلات متعددی روبرو نموده است که از جمله مهمترین آنها، افت شدید کیفیت زندگی در این مجموعه است. اهمیت این موضوع به حدی است که در بعضی موارد، زندگی در این مجتمع ها سلامت ساکنین آن را به مخاطره می اندازد. (taghipour and headari, 1398:181)

یکی از مهمترین ابعاد و ویژگی های فضاهای عمومی در مجتمع های مسکونی ایجاد فرصت های لازم جهت تعاملات اجتماعی است. هنگامی که مردم با سایر افراد تعامل می کنند، رابطه قوی تری با مکان و جامعه خود احساس می کنند. این عامل با تعیین میزان حضور گروه های مختلف اجتماعی، شکل گیری شبکه های اجتماعی و زندگی در ساعات مختلف شبانه روز قابل اندازه گیری و ارزیابی است .

(charkhian and partners, 1386:21)

از آنجاییکه امروزه شکل غالب سکونت به خصوص در

کلانشهرها با توجه به شرایط به وجود آمده به صورت زندگی در مجتمع های آپارتمانی می باشد و درصد بسیاری از شهروندان در این مجتمع ها زندگی می کنند، توجه به کیفیت کالبدی، اجتماعی و زیست محیطی این مجتمع ها با توجه به تاثیر زیادی که بر کیفیت زندگی افراد و میزان رضایتمندی آنان دارد، باید مورد توجه قرار گیرد و شاخص های آن مشخص و با برنامه ریزی و طراحی مناسب این شاخص های موثر بر ارتقا کیفیت زندگی شهروندان بهبود پیدا کند.

۲. پیشینه پژوهش

در مورد عوامل موثر بر ارتقا کیفیت زندگی در مجتمع های مسکونی مقالات و مطالعات بسیاری انجام پذیرفته که هر کدام از آنها به جنبه ای از این عوامل و شاخص ها و نقش آنها در افزایش رضایتمندی شهروندان پرداخته شده است. تقی پور و حیدری (۱۳۹۸) به ارزیابی نقش کیفیت معماری در ارتقا کیفیت زندگی در مجتمع های مسکونی پرداخته اند. در این پژوهش کیفیت معماری متغیر مستقل، کیفیت زندگی متغیر وابسته و کیفیت سلامت به عنوان متغیر میانجی مد نظر قرار گرفته است. نتایج تحقیق حاکی از آن بود که کیفیات معماری، تاثیر بسزایی در کیفیت زندگی ساکنین در مجتمع های مسکونی دارد که این موضوع از طریق ارتقا سطوح مختلف سلامت ساکنین شکل می گیرد. به این ترتیب که کیفیت محیطی باعث ارتقا سلامت جسمانی شده، کیفیت ساختاری باعث ارتقا سلامت روانی شده و کیفیت عملکردی باعث ارتقا کیفیت زندگی در مجتمع های مسکونی می گردد (taghipour and headari, 1398:1813-198)

قره خانی و همکاران (۱۳۹۸) به بررسی نقش فضاهای تعاملات اجتماعی بر کیفیت زندگی در مجتمع های مسکونی پرداخته اند. در این پژوهش که به شیوه کمی و میدانی می باشد، نتیجه گرفته شده است که برای بهبود و ارتقا کیفیت زندگی و کمیت فضاهای شهری به خصوص مسکونی، نوع طراحی بر اساس اصول و معیارهای اجتماعی و فرهنگی از جمله همسایگی و اجتماع پذیری است .

(gharekhani and partners, 1398: 109)

حبیبی و مرزبان (۱۳۹۶) به ارزیابی میزان رضایتمندی

سو، ابعاد عینی و بیرونی و از سوی دیگر، ابعاد ذهنی و روانی و درونی دارد.

(gharehkhani and partners, 1398: 111)

در بیان کلی، کیفیت زندگی به مولفه های کامیابی یا رضایتمندی بیشتر یا کمتر در زندگی مردم مربوط می شود. در تعریف کیفیت زندگی می توان گفت که کیفیت زندگی دربرگیرنده ابعاد روانی است که شاخص هایی چون: رضایت، شادمانی و امنیت را در بر می گیرد در برخی موارد رضایت اجتماعی نیز نامیده می شود. کیفیت زندگی ابعاد محیطی را نیز که سنجه هایی چون مسکن، دسترسی به خدمات و امنیت محیطی را با خود دارند در بر می گیرد. جنبه های دیگر در برگیرنده توجه به فرصت های اجتماعی، امید و اشتغال، ثروت، اوقات فراغت و اجتماع پذیری است.

(ghiasvand, 1388:24)

تعاملات اجتماعی در مجتمع مسکونی: زندگی در
یک مجتمع مسکونی پرفت و آمد و شلوغ می تواند خسارت جبران ناپذیری به ارتباطات اجتماعی ساکنین آن وارد آورد. محققان معتقدند که یکی از اثرات منفی ناشی از تراکم جمعیت، کاهش روابط اجتماعی فرد است. همچنین محققان می گویند که عدم توجه به فضای باز در برابر توده ساختمانی از مشکلات اصلی مجتمع های بلندمرتبه در تامین مقیاس انسانی، محصوریت فضایی، ترکیب زیباشناسانه و فضای سبز مناسب است. تحقیقات نشان می دهد که ساکنین طبقات بالاتر بیشتر احساس محصوریت می کنند و این جدایی و محصوریت اثرات متعددی بر روان، رفتار و سلامت ساکنین به جای می گذارد (kasfi and partners, 1391:3).

تمایل به داشتن روابط متقابل و یا ملاقات کردن یکدیگر نیز نیاز پایه ای است، به همین علت انسان را حیوان اجتماعی لقب داده اند. آنچه باید مورد توجه قرار گیرد این است که انسان چگونه و در کجا با یکدیگر ملاقات می کنند، زیرا چگونگی برخورد و ملاقات است که بر ساخت و شکل خانه تاثیر می گذارد نه صرفاً ملاقات.

(rapaport, 1389: 111)

کیفیت معماری: هر محیط کالبدی واجد ویژگی هایی است که به عنوان بازتابی بیرونی از طبیعت درونی آن بروز می کند و کیفیت محیط کالبدی به عنوان صفت ذاتی محیط

ساکنان مجتمع های مسکونی پرداخته اند. در این پژوهش با استفاده از مطالعات اسنادی و کتابخانه ای، معیارهای وابسته به رضایتمندی سکونتی جمع آوری شده است. برای این منظور معیارهای بهداشت مجتمع، تسهیلات مجتمع، دسترسی، دید و منظر، ویژگی های کالبدی، امنیت و تعاملات اجتماعی مورد بررسی قرار گرفت. بررسی های به عمل آمده حاکی از آن است که رضایتمندی افراد از این مجتمع مسکونی در حد متوسط قرار دارد.

(habibi and marzban, 1396:73-79)

رفیعیان و همکاران (۱۳۹۳) در پژوهشی به سنجش میزان رضایتمندی سکونتی از ساکنان مسکن مهر زاهدان پرداخته اند. نتایج پژوهش حاکی از آن است که کیفیت محیطی شهری مهرشهر زاهدان در تمام سطوح، در سطح پایینی قرار گرفته است. با این حال میزان رضایتمندی از محیط سکونتی، اندکی بیش از رضایتمندی از کیفیت محیط شهری می باشد. ضمناً در بین کلیه شاخص ها، تنها کیفیت دو شاخص خدمات دسترسی و حمل و نقل و همچنین تسهیلات بیرونی بالاتر از میانگین قرار گرفته اند.

(rafieian and partners, 1392 : 139)

۳. مبانی نظری

کیفیت زندگی: مفهوم استاندارد زندگی اولین بار در میان منتقدین علوم اجتماعی در قرن بیستم و در پی وقوع تلخ ترین وقایع در قرن نوزدهم ظاهر شد. در آن دوران، ناراحتی مردم از زاغه نشینی به یک جریان سیاسی تبدیل شده بود و علاوه بر مساله فقر و بیماری، هدررفت منابع و امکانات نیز از جمله مشکلات موجود در آن روزگار به شمار می رفت. در همین دوران بود که مفهومی با عنوان **کیفیت زندگی** شکل گرفت و در ذیل آن، مفاهیمی چون بهداشت عمومی، سلامت جمعی، روابط اجتماعی، عزت نفس و مواردی از این قبیل نیز به بخشی از مطالبات عمومی تبدیل شد (taghipour and headari, 1398:182)

این مفهوم امروزه بسیاری از عرصه های زندگی از قبیل مسکن، آموزش، اشتغال و محیط را در بر می گیرد. به طور کلی کیفیت زندگی مفهومی چندوجهی، نسبی و متأثر از زمان، مکان و ارزش های فردی و اجتماعی است که از یک

محیط، موضوعی است که به نحوه پاسخ فضا به سطوح مختلف نیازهای انسان از جمله نیازهای فردی و اجتماعی وی می پردازد و بیش از هر چیز در ارتباط با میزان کارایی بنا و قابلیت کاربرد و استفاده از آن در پاسخ به این نیازها می باشد. در این سطح نحوه پاسخ فضا به مواردی چون عرصه بندی فضایی، جهت یابی، قلمرویی، انعطاف پذیری، نفوذپذیری، دسترسی پذیری به خدمات و مواردی از این قبیل مورد توجه قرار دارد (Dijkstra, 2001).

رضایتمندی سکونتی: رضایتمندی سکونتی را می توان رابطه میان افراد و محیط سکونتی آنها دانست. بنیان های نظری بر این امر استوار است که رضایتمندی سکونتی تفاوت بین مسکن و محله موجود، واقعی و مطلوب خانواده ها را محاسبه می کند. در مطالعات مختلف رضایتمندی به عنوان یکی از معیارهای کلیدی سنجش کیفیت محیطی مطرح شده است (rafieian and partners, 1392 : 139)

اوگو رضایتمندی سکونتی را درجه رضایت فرد از وضعیت سکونتی کنونی فرد می داند و آن را روشی غیراقتصادی و اصولی در جهت ارزیابی کیفیت مسکن می داند (Teck hong, 2012: 109).

کالبدی و مستقل از معنای آن در ذهن بهره برداران تعبیر می شود، بنابراین کیفیت محیط انسان ساخت، به مجموعه ای از صفات اساسی و خاص از پدیده مشخص تعریف می گردد که بر اساس تصاویر ذهنی از هر چیز، در ارتباط با تاثیر متقابل فرد و محیط کالبدی شکل می گیرد.

(moeeni and eslami,1391:51).

بنابر ادبیات موجود، کیفیت معماری در سه حوزه قابل بررسی است که شامل کیفیت محیطی، کیفیت ساختاری و کیفیت عملکردی می باشد. کیفیت محیطی اولین سطح و پایه ای ترین نظام شکل دهنده کیفیت در معماری به ویژه در محیط های مسکونی به شمار می رود. در این سطح، مفهوم کیفیت در ارتباط با نحوه پاسخ بنا به نیازمندی های اولیه انسان از جمله نیاز به سرپناه تعریف می شود و بدیهی است که در صورت عدم تامین این سطح از کیفیت در بنا، دستیابی به سایر کیفیات معماری نیز امکانپذیر نخواهد بود (Voordet & Wegen, 2005: 4). در این سطح مفاهیمی چون ایمنی، بهداشت، آسایش محیطی، نورگیری مناسب بنا و مواردی از این قبیل مورد توجه قرار می گیرد (taghipour and headari,1398:183)

. کیفیت ساختاری دومین سطح در تعریف کیفیت معماری است که در ارتباط با نوع ساختار بنا و نحوه انتظام فضایی اجزا آن به وجود می آید. نتیجه این سطح در قالب احساسات مختلف افراد از محیط نمود می یابد که شامل احساس امنیت در فضا، احساس محصوریت یا عدم محصوریت فضایی، خلوت و محرمت در فضا، سلسله مراتب فضایی و مواردی از این قبیل می گردد. سومین سطح از کیفیت محیط مسکونی، کیفیت عملکردی آن است. اگرچه عملکرد مفهومی پایه ای در تعریف معماری است، اما بعد عملکردی کیفیت

و پس از تایید روایی آن تعداد ۲۰۰ پرسشنامه با نمونه گیری تصادفی ساده در بین ساکنین مجتمع شهرک نفت اهواز توزیع گردید و نتایج حاصل در نرم افزار SPSS وارد و تحلیل گردید. به منظور سنجش پایایی نتایج نیز از آزمون آلفای کرونباخ استفاده شد.

۵. بررسی نمونه موردی: شهرک نفت اهواز

شهرستان اهواز در مرکز استان خوزستان قرار گرفته است. این شهرستان از پنج بخش مرکزی، باوی، حمیدیه، اسماعیلیه و غیزانیه تشکیل شده است. شهر اهواز مرکز بخش مرکزی و مرکز استان خوزستان می باشد که ۱۸۵ کیلومتر مربع وسعت و بر اساس آخرین سرشماری عمومی نفوس و مسکن جمعیتی معادل ۱،۱۸۴،۰۰۰ نفر داشته است. محله شهرک نفت در محدوده شرقی شهر اهواز واقع شده است. این محله از شمال با خیابان شهید تندگویان، میدان نفت و بلوار فرودگاه و از جنوب با بلوار خادمین سیدالشهدا، بزرگراه مدرس و خیابان شهرک نفت محدود شده است و با محله های کوی رمضان، الصافی، کوی نیرو، شهرک قائم، کوی نفت، کوی شاهد، کوی عابدی، کوی پیروزی مجاورت دارد. از اماکن مهم این محله می توان به بوستان فاز یک، رستوران حزابیان، استخر آقایان، سینما شهرک نفت، استخر بانوان و مرکز خرید اشاره کرد.

در نهایت با توجه به موارد فوق می توان شاخص های اصلی کیفیت بخش در فضاهای جمعی مجتمع های مسکونی را در جدول زیر در نظر گرفت:

جدول شماره ۱: شاخص های کیفیت زندگی در

مجتمع های مسکونی

شاخص های کیفیت زندگی در مجتمع های مسکونی		
عرصه عمومی	عرصه نیمه عمومی	عرصه خصوصی
حیاط و فضاهای سبز	راهرو، لابی و فضاهای جمعی	واحد مسکونی
تناسبات ✓	دسترسی ✓	نور ✓
میلمان ✓	تهویه ✓	دید و منظر ✓
سرزندگی و نشاط ✓	مناسب ✓	امنیت ✓
نورپردازی ✓	غناى حسی ✓	احساس ✓
مناسب ✓	در فضا ✓	تعلق و آرامش
دیدار ✓	ایمنی ✓	
گفت و شنود ✓	وجود ✓	
آمد و شد ✓	تسهیلات ✓	
مراسمات ✓	مناسب در فضا ✓	
عمومی ✓	راحتی و آسایش ✓	
محل بازی ✓	محیطی ✓	
ورزش و تفریح ✓	پیش بینی ✓	
تنوع پوشش گیاهی ✓	فعالیت های جاذب ✓	

قره خانی و همکاران، ۱۳۹۸: ۱۱۲

۴. روش پژوهش

این پژوهش پژوهشی توصیفی - تحلیلی می باشد که از نظر نتایج پژوهشی کاربردی است که برای اجرای آن از روش های کمی استفاده شده است. برای سنجش میزان رضایتمندی ساکنین از آزمون T تک نمونه ای استفاده شده است. میزان رضایتمندی ساکنین از زندگی در مجتمع شهرک نفت به عنوان متغیر وابسته و شاخص های کیفیت زندگی در مجتمع مسکونی به عنوان متغیرهای مستقل در نظر گرفته شده است که با استفاده از رگرسیون خطی چندگانه تاثیر هر کدام از این شاخص ها بر رضایتمندی ساکنین مشخص گردیده است. برای این منظور تعداد پرسشنامه ای تهیه گردید

تصویر شماره ۱: موقعیت شهرک نفت اهواز

۶. یافته های پژوهش

همانطور که در جدول مربوط به آزمون مشاهده می گردد، میزان رضایت از سکونت در مجتمع تفاوت معناداری با مقدار متوسط در نظر گرفته شده ندارد. پس می توان گفت که رضایت از سکونت در حد متوسط قرار دارد.

هنگامی که پژوهشگر چند متغیر مستقل دارد و می خواهد اثرات آن را بر روی متغیر وابسته نشان دهد از رگرسیون چندگانه استفاده می کند. به عبارتی از متغیرهای مستقل موجود کدام متغیر یا متغیرها به بهترین وجه می تواند متغیر وابسته را پیش بینی کند، سهم هر متغیر مستقل چقدر است و در مجموع متغیرهای مستقل چه میزان از متغیر وابسته را تبیین می کنند. در این پژوهش جهت شناسایی متغیرهای اثرگذار بر میزان رضایت از سکونت تعداد ۱۰ شاخص به عنوان متغیر مستقل انتخاب و اثر آنها بر متغیر وابسته مشخص گردید که نتایج در جدول زیر آورده شده است:

همانطور که عنوان شد جهت بررسی عوامل موثر بر رضایتمندی ساکنین از مجتمع مسکونی شهرک نفت اهواز تعداد ۲۰۰ پرسشنامه تهیه و به صورت نمونه گیری تصادفی ساده در بین ساکنین توزیع شد. برای پایایی نتایج از آزمون آلفای کرونباخ استفاده گردید و با توجه به مقدار ۰.۸۱۲، پایایی تایید شد. در جدول شماره ۲ مشخصات توصیفی پاسخگویان آورده شده است.

جدول شماره ۲: مشخصات توصیفی پاسخگویان

متغیر	طبقه	فراوانی	درصد فراوانی
سن	۱۸-۳۲	۵۶	۲۸٪
	۳۳-۵۰	۷۳	۳۶.۵٪
	۵۰-۶۵	۴۹	۲۴.۵٪
	۶۵ به بالا	۲۲	۱۱٪
جنسیت	مرد	۱۱۸	۵۹٪
	زن	۸۲	۴۱٪
تحصیلات	زیردیپلم	۳۴	۱۷٪
	دیپلم	۶۲	۳۱٪
	فوق دیپلم	۳۹	۱۹.۵٪
	لیسانس	۴۷	۲۳.۵٪
	فوق لیسانس و بالاتر	۱۸	۹٪

در ادامه داده های گردآوری شده وارد نرم افزار SPSS شده و کدگذاری گردید. برای سنجش میزان رضایت ساکنین از سکونت در مجتمع مسکونی از آزمون T تک نمونه ای استفاده شد، بر این اساس و با توجه به نتیجه بدست آمده میزان رضایت از سکونت در حد متوسط قرار دارد.

جدول شماره ۳: نتیجه آزمون T تک نمونه ای برای

سنجش میزان رضایت از سکونت

انحراف از میانگین	سطح معناداری	درجه آزادی Df	t آماره آزمون	رضایت از سکونت
۰.۷۰۹	۰.۱۲۸	۱۹۹	۱.۷۲۳	

با توجه به مقادیر به دست آمده می توان گفت تمامی شاخص های عنوان شده دارای رابطه معناداری با میزان رضایت از سکونت هستند و بر آن تاثیر می گذارند. در این بین با توجه به ضریب بتا مبلمان، فضای ورزش و تفریح و غنای حسی در فضا بیشتر تاثیر را در میزان رضایت ساکنین از سکونت در مجتمع های مسکونی به خود اختصاص داده است.

۷. نتیجه گیری و پیشنهادات

در یک مجتمع مسکونی، عوامل فیزیکی، عوامل روحی و روانی، فضای سبز، فضای اجتماع پذیر، ویژگی های کالبدی و عوامل معماری و محیطی میزان رضایت فرد از مجتمع را شکل می دهد. پس به طور کلی رضایتمندی از سکونت در مجتمع های مسکونی معلول عوامل متعددی می باشد. این عوامل را می توان در ویژگی های کالبدی، اجتماعی و زیست محیطی در نظر گرفت. پس اساس تحلیل انجام گرفته تمامی این عوامل و شاخص ها رابطه معناداری با میزان رضایتمندی ساکنین داشته اند. بدین منظور باید شاخص های کیفیت محیط سکونت هم در خود واحد مسکونی، هم در راهرو، لابی و فضای جمعی و هم در حیاط و فضای باز تامین گردد. با توجه به نتایج بدست آمده مهمترین عواملی که می توان بر رضایتمندی ساکنین تاثیرگذار باید به ترتیب مبلمان مناسب در فضای باز و حیاط مجتمع، وجود فضای ورزش و تفریح و همچنین وجود غنای حسی در خود واحد مسکونی می باشد. لذا باید با ایجاد فضاهای جمعی و مناسب و ایجاد امکانات مناسب در این فضاها برای حضور بیشتر ساکنین اقدام کرد. توجه به معماری مناسب واحد مسکونی که از نور و تهویه مناسب برخوردار باشد، لازم و ضروری است.

جدول شماره ۳: نتایج آزمون رگرسیون چندگانه برای

شناسایی عوامل اثرگذار بر رضایت از سکونت

شاخص	ضریب رگرسیون	ضریب تعیین	ضریب تعیین تعدیل شده	ضریب بتا (b)	سطح معناداری (Sig)
دید و منظر مناسب	۰٫۶۵۲	۰٫۵۱۲	۰٫۴۷۵	۰٫۲۳۶	۰٫۰۰۰
نور	۰٫۵۱۹	۰٫۲۷۰	۰٫۲۴۲	۰٫۱۶۲	۰٫۰۰۰
احس اس تعلق خاطر	۰٫۷۱۱	۰٫۵۸۶	۰٫۵۰۵	۰٫۱۷۸	۰٫۰۰۰
غنای حسی در فضا	۰٫۷۲۳	۰٫۵۲۳	۰٫۴۸۹	۰٫۲۴۰	۰٫۰۰۰
ایمنی	۰٫۶۲۷	۰٫۳۹۳	۰٫۳۷۱	۰٫۱۹۷	۰٫۰۰۰
وجود تسهيلات مناسب در فضا	۰٫۶۴۲	۰٫۴۸۹	۰٫۴۳۱	۰٫۲۳۱	۰٫۰۰۰
مبلمان	۰٫۷۳۶	۰٫۶۰۳	۰٫۵۷۶	۰٫۲۴۵	۰٫۰۰۰
ورزش و تفریح	۰٫۸۲۰	۰٫۷۱۱	۰٫۶۴۳	۰٫۲۴۱	۰٫۰۰۰
نورپرداز ی مناسب	۰٫۴۸۸	۰٫۲۳۸	۰٫۲۲۴	۰٫۱۴۴	۰٫۰۰۰
تنوع پوشش گیاهی	۰٫۷۶۹	۰٫۶۷۳	۰٫۵۹۹	۰٫۱۵۶	۰٫۰۰۰

reference

Persian reference

- Taghipour, Maleeha and Heydari, Ali Akbar (2018), "Evaluation of the role of architectural quality in improving the quality of life in residential complexes from the perspective of residents' health (case example: residential complexes in Shiraz)", *Shahri Manzanir magazine*, number 56
- Charkhian, Maryam; Ghaffari, Elaha and Karbasi, Zahra (2016), "Public spaces and factors affecting collective life", *Bagh Nazar magazine*, number 7
- Habibi, Daoud and Marzban, Maitham (2016), "Evaluation of the level of satisfaction of the residents of residential complexes (case example: residential complex of the neighborhood of Pansad Dashat in Dogonbadan city, Gachsaran)", *Bimonthly Journal of Research in Arts and Humanities*, No. 1
- Rapaport, Amos (1389), "Housing Anthropology", translated by Ali Shiva, Mashhad, Astan Quds Razavi
- Rafiyan, Mojtabi; Masoudi Rad, Mandana; Rezai, Maryam and Masoudi Rad, Mona (2013), "Measuring residents' satisfaction with residential quality of Mehr housing (case study: Zahedan city)", *Journal of Geography and Urban-Regional Planning*, No. 12
- Qarakhani, Kamal; Dezhdar, Omid and Jalalian, Sara (2018), "Investigating the role of social interaction spaces on the quality of life in residential complexes", *Hoyt Shahr magazine*, number 13
- Kashfi, Mohammad Ali; Fekri, Mahmoud and Almasi, Reza (2017), "The role of public spaces of high-rise residential buildings in increasing the social interactions of residents (Case study: Tehran International Tower)", *Urban Management Journal*, No. 30
- Moini, Mahdiah and Eslami, Seyed Gholamreza (2012), "Analytical approach to the quality of the contemporary residential environment", *Hoyt Shahr magazine*, No. 6

Latin reference:

- Dijkstra, Tjeerd (2001), "Architectonic Quality Hague: In Policy Note", Government Architecture
- Voordet, D.J and Wegen, B.R (2005), "Architecture in use", Oxford: Elsevier: Architectural press

نحوه ارجاع به این مقاله:

کاظم زاده رائف، محمدعلی و میردريکوندي، صبا. (۱۴۰۱). عوامل کیفیت بخشی در فضاهای جمعی مجموعه های مسکونی و تاثیر آن بر رضایتمندی ساکنین (مطالعه موردی: مجموعه مسکونی شهرک نفت اهواز)، شهرسازی ایران، ۵ (۹)، ۶۰-۶۹.

COPYRIGHTS

Copyright for this article is retained by the author(s), with publication rights granted to the Iranian Urbanism Journal. This is an open-access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution License (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

URL: <https://www.shahrsaziiran.com/1401-5-9-article4/>

DOR: <https://dorl.net/dor/20.1001.1.27170918.1401.5.9.4.4>

